

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

14

Poslovni broj: 21. P-234/98-52

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužitelja MOLYDON d.d. u stečaju, Sesvete, Zagrebačka 63, OIB: 81454247654, protiv I. tuženice Stečajne mase iza PRAJS d.o.o. u stečaju, Zagreb, Zorkovačka 6, OIB: 25137779082, kojeg zastupa Hrvoje Petric, odvjetnik u Zagrebu, Marulićev trg 17 i II. tuženika CROATIA BANKA d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB: 32247795989, kojeg zastupa Nenad Cetinja, odvjetnik u Zagrebu, Horvaćanska cesta 17A/VII., radi utvrđenja ugovora ništetnim, dana 21. siječnja 2021.

r i j e š i o j e

- I. Nastavlja se postupak u ovoj pravnoj stvari.
- II. Obustavlja se postupak u ovoj pravnoj stvari.

Obrazloženje

Predmetni postupak prekinut je uslijed brisanja tužitelja iz sudskog registra, 23. listopada 2019., čime je tužitelj izgubio svojstvo pravne osobe, odnosno prestao je postojati (čl. 212. t. 4. Zakona o parničnom postupku /Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, dalje u tekstu: ZPP/).

Prekid postupka utvrđen je rješenjem od 19. svibnja 2020., koje je postalo pravomoćno 28. svibnja 2020.

Odredbom čl. 44. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 70/2019., dalje u tekstu: ZID ZPP-a/19), koji je stupio na snagu 1. rujna 2019., izmijenjena je odredba čl. 215.b ZPP-a na način da se u stavku 2. određuje da će sud postupak koji je prekinut zbog razloga iz čl. 212. t. 4. ZPP-a (prestanak postojanja pravne osobe) nastaviti i istodobno obustaviti ako pravni sljednik pravne osobe ne preuzme postupak ili protivna strana ne predloži da ga sud pozove da to učini u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu postupka.

Navedena odredba primjenjuje se na sve postupke u tijeku u kojima do stupanja na snagu ZID ZPP-a/19 nije bilo doneseno pravomoćno rješenje o prekidu zbog razloga iz čl. 212. t. 4. ZPP-a, dakle, i na predmetni postupak (čl. 119. st. 2. ZID ZPP-a/19).

S obzirom da u roku od 3 mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu predmetnog postupka, dakle, do zaključno 28. kolovoza 2020., nije predloženo niti pozivanje pravnog sljednika tužitelja na preuzimanje predmetnog postupka, niti se je sam pravni sljednik tužitelja javio da preuzima predmetni postupak (s napomenom da bi u konkretnom slučaju pravni sljednik tužitelja mogla biti isključivo stečajna masa, s obzirom da je tužitelj brisan iz sudskog registra uslijed zaključenja stečajnog postupka), sud je rješenjem od 28. listopada 2020. istovremeno nastavio i obustavio predmetni postupak, naznačujući u uvodu rješenja kao stranke one osobe koje su to bile do prekida predmetnog postupka.

Povodom žalbi tuženika, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, rješenjem Pž-5160/20-2 od 10. prosinca 2020., ukinuo je navedeno prvostupanjsko rješenje i predmet vratio ovom sudu na ponovni postupak, u bitnom, uz obrazloženje da je pobijano rješenje o nastavku i obustavi postupka doneseno u odnosu na nepostojeću stranku – tužitelja Molydon d.d. u stečaju, za kojeg da je i sam prvostupanjski sud naveo da je brisan iz sudskog registra, čime da je prestao postojati, slijedom čega da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 8. ZPP-a, a da je rješenje trebalo biti doneseno u odnosu na stečajnu masu nekadašnjeg tužitelja, koja da egzistira bez obzira je li ista upisana kao takva u sudski registar te je li istoj dodijeljen OIB.

Ovaj sud se ne slaže, u potpunosti, s pravnim shvaćanjem drugostupanjskog suda.

Naime, suština odredbe čl. 215.b st. 2. ZPP-a je upravo u tome da se obustave oni parnični postupci u kojima je jedna od stranaka koja je pravna osoba izgubila stranačku sposobnost, jer je prestala postojati, a u kojima nije pravovremeno predložen nastavak prekinutog postupka u odnosu na pravnog sljednika te stranke, bilo iz razloga što pravni sljednik ne postoji, bilo iz razloga što je pravni sljednik propustio, namjerno ili nehotice, pravovremeno preuzeti vođenje postupka ili je protivna strana propustila predložiti sudu da pozove pravnog sljednika na preuzimanje postupka.

U tim slučajevima u uvodu rješenja kojim se nastavlja i istovremeno obustavlja parnični postupak sud ne smije kao stranku naznačiti eventualnog pravnog sljednika pravne osobe koja je prestala postojati, s obzirom da je upravo nepreuzimanje vođenja predmetnog postupka od strane pravnog sljednika razlog obustave tog postupka.

Nadalje, inzistiranjem da se u uvodu rješenja o nastavku i obustavi postupka kao stranka naznači pravni sljednik pravne osobe koja je prestala postojati onemogućila bi se primjena odredbe čl. 215.b st. 2. ZPP-a u svim onim slučajevima u kojima pravni sljednik ne postoji, a to su, primjerice, slučajevi kada je pravna osoba brisana, sukladno odredbi čl. 70. st. 1. t. 3. Zakona o sudskom registru (Narodne novine, broj: 1/1995., 57/1996., 1/1998., 30/1999., 45/1999., 54/2005., 40/2007., 91/2010., 90/2011., 148/2013., 93/2014., 110/2015., 40/2019.), zbog neudovoljavanja propisanoj obvezi objavljivanja godišnjih financijskih izvješća u razdoblju od 3 godine zaredom.

Odredbom čl. 354. st. 2. t. 8. ZPP-a određeno je da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka ako je u postupku kao tužitelj ili tuženik sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u postupku.

U predmetnom parničnom postupku nije kao tužitelj sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u postupku, već je upravo iz razloga što se na strani tužitelja nalazi osoba koja ne može biti stranka u postupku postupak obustavljen, kao što to i nalaže imperativna odredba čl. 215.b st. 2. ZPP-a.

Valja napomenuti da je sud dužan po službenoj dužnosti tijekom cijelog postupka paziti da li osoba koja se pojavljuje kao stranka može biti stranka u postupku i ako utvrdi da ne može, a radi se o nedostatku koji se može otkloniti, pozvati će tužitelja da izvrši potrebne ispravke u tužbi u određenom roku, a ako taj rok bezuspješno protekne ili se radi o neotklonjivim nedostacima, sud će odbaciti tužbu (čl. 82. i 83. st. 1., 3. i 5. ZPP-a).

Dosljednom primjenom stajališta drugostupanjskog suda koje se sastoji u tome da u uvodu sudske odluke nikada kao stranka ne može biti naznačen subjekt bez pravne osobnosti bilo bi onemogućeno sudu odbaciti tužbu u gore navedenim situacijama, što je pravno nedopustivo.

Naime, razlog donošenja rješenja o odbačaju tužbe, u smislu odredbe čl. 83. st. 5. ZPP-a, kao i razlog donošenja rješenja o nastavku i obustavi postupka, u smislu čl. 215.b st. 2. ZPP-a, je upravo u tome što barem u jednoj procesnoj ulozi ne postoji subjekt koji ima stranačku sposobnost, što znači da ne može biti stranka u postupku.

Odredba čl. 215. st. 1. ZPP-a prema kojoj će se postupak koji je prekinut, između ostalog, zbog toga što je prestala postojati stranka koja je pravna osoba (čl. 212. t. 4. ZPP-a), nastaviti kad pravni sljedbenici pravne osobe preuzmu postupak ili kad ih sud na prijedlog protivne strane ili po službenoj dužnosti pozove da to učine, nema veze s noveliranom odredbom čl. 215.b ZPP-a.

Nevezano za činjenicu da je zakonodavac očito propustio izvršiti odgovarajuće izmjene u odredbi čl. 215. st. 1. ZPP-a uzimajući u obzir noveliranu odredbu čl. 215.b ZPP-a, jasno je da je u odredbi čl. 215.b st. 2. ZPP-a propisano da sud će postupak koji je prekinut zbog razloga navedenog u čl. 212. t. 4. ZPP-a (prestanak postojanja pravne osobe) nastaviti i istodobno obustaviti ako pravni sljednik pravne osobe ne preuzme postupak ili protivna strana ne predloži da ga sud pozove da to učini u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu postupka.

Dakle, temelj donošenja rješenja o nastavku (i obustavi) postupka u ovom predmetu nije odredba čl. 215. st. 1. ZPP-a, već odredba čl. 215.b st. 2. ZPP-a odnosno činjenica da nije bilo preuzimanja postupka od strane pravnog sljednika u zakonom propisanom prekluzivnom roku pa ako nije bilo preuzimanja postupka od strane pravnog sljednika i upravo iz tog razloga se po službenoj dužnosti nastavlja, ali i obustavlja predmetni postupak, onda sud nikakvog pravnog sljednika ne može navesti kao stranku u uvodu takvog rješenja, s obzirom da bi tek tada to rješenje bilo kontradiktorno.

S obzirom da je rješenje o prekidu postupka zbog prestanka postojanja tužitelja kao pravne osobe postalo pravomoćno 28. svibnja 2020., to je rok od 3 mjeseca za preuzimanje predmetnog postupka od strane pravnog sljednika tužitelja (stečajne mase iz Molydon d.d. u

stečaju) odnosno za predlaganje od strane bilo kojeg od tuženika da sud pozove njegova pravnog sljednika na preuzimanje postupka tekao do zaključno 28. kolovoza 2020.

Valja napomenuti da su zastupnici svih stranaka (punomoćnici I. i II. tuženika te stečajna upraviteljica tužitelja) primili rješenje o prekidu postupka 19. svibnja 2020., pri čemu se ističe da stečajni upravitelj zastupa stečajnu masu stečajnog dužnika i nakon zaključenja stečajnog postupka (čl. 89. st. 1. t. 13. Stečajnog zakona /Narodne novine, broj: 71/2015., 104/2017./), slijedom čega je njemu, kao zastupniku po zakonu pravnog sljednika tužitelja, to rješenje i dostavljeno.

Prema odredbi čl. 215.b st. 5. ZPP-a, rješenje o obustavi postupka zbog toga što je pravna osoba prestala postojati dostavit će se protivnoj stranci i njezinom pravnom sljedniku nakon što on bude utvrđen, a ako pravna osoba nema pravnoga sljednika, sud će, na prijedlog protivne stranke ili po službenoj dužnosti, rješenje o obustavi postupka dostaviti državnom odvjetništvu.

U konkretnom slučaju tužitelj, Molydon d.d. u stečaju, koji je brisanjem iz sudskog registra prestao postojati, uslijed zaključenja stečajnog postupka, ima pravnog sljednika i to je njegova stečajna masa, samo što ista ne sudjeluje u ovoj parnici kao stranka, budući da ista nije preuzela predmetnu parnicu, slijedom čega su i rješenje o prekidu i rješenje o nastavku i obustavi postupka dostavljani stečajnoj upraviteljici stečajne mase društva Molydon d.d. u stečaju, Biserki Šmit – Sabolić.

Također, valja istaknuti da potvrda suda o pravomoćnosti neke sudske odluke ima deklaratorni, a ne konstitutivni karakter, s obzirom da sudska odluka postoje pravomoćna protekom roka za žalbu, a koji je zakonom propisani prekluzivni rok.

Stoga su navodi I. tuženika da bez izdavanja potvrde pravomoćnosti rješenja o prekidu nije mogao znati kada je isto postalo pravomoćno te da mu se prekluzivni rok od 3 mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu ima računati od dana kada je sud izdao potvrdu pravomoćnosti navedenog rješenja, što je bilo 7. rujna 2020., potpuno neosnovani, a njegov prijedlog za pozivanje stečajne mase tužitelja, kao njegovog pravnog sljednika, da preuzme predmetni postupak, od 5. studenog 2020., nepravovremen.

Kako do 28. kolovoza 2020. stečajna masa iza brisanog tužitelja nije preuzela predmetnu parnicu, niti je do tog datuma bilo koji od tuženika predložio sudu da pozove stečajnu masu tužitelja, to su se ispunile zakonske pretpostavke za donošenje rješenja o nastavku i istovremenoj obustavi predmetnog postupka.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 21. siječnja 2021.

Sutkinja:
Ivana Manestar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa rješenja, koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku.